

Office of the Special Representative and
Coordinator for Combating Trafficking in Human Beings

Трудова експлоатација во земјоделскиот сектор

Предизвици и добри практики

3. Предизвици и добри практики

Трговијата со луѓе е сложена појава, неделиво поврзана со процесите на работните текови, глобализацијата и емиграцијата. Во земјоделскиот сектор, специфичните карактеристики на земјоделската работа и вработувањето на работниците емигранти ја создаваат или влошуваат работничката ранливост на експлоатација. Трговијата со луѓе заради принудна работа на тој начин бара сложена низа одговори. Самиот по себе, одговор на кривичното правосудство – т.е. кривичното гонење – би бил недоволен. Сеопфатниот пристап кон трговијата со луѓе бара координираност со другите полиња, имено со човековите права, трудовото право и емиграцијата.

Со цел борба против трговија со луѓе во земјоделскиот сектор, мора да ја препознаеме специфичната низа пречки со која се соочува секоја група релевантни актери. Во Одделот 2.1 се даде преглед на бариерите со коишто се соочени земјоделските работници во дознавањето и спроведувањето на своите права. Во овој оддел се дава преглед на предизвиците со коишто се соочени државните органи, невладините организации и синдикатите.

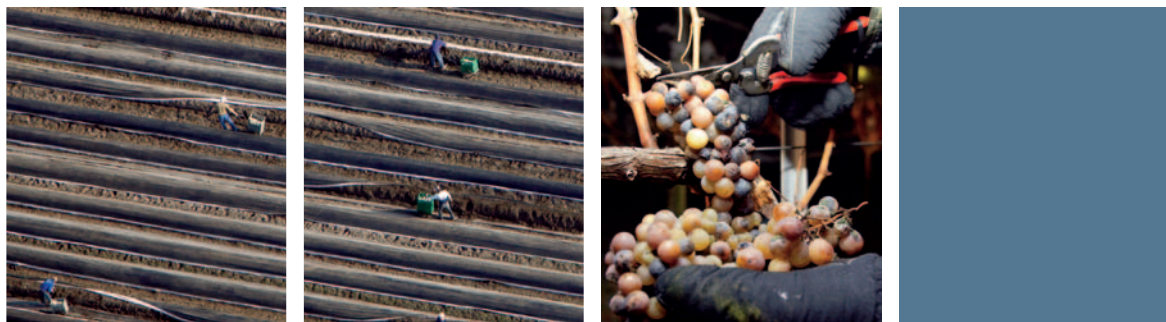
3.1 Предизвици со коишто се соочуваат државните органи

Владите имаат одговорност да ги заштитиуваат работниците и да ги спроведуваат правата на работното место. Таквите права се обично изнесени во домашното право. Исто така, владите имаат низа меѓународни обврски. Според Протоколот на ОН за трговија со луѓе, државите се обврзани кривично да ги гонат нелегалните трговци со луѓе и да „размислат“ за имплементирање одредби за поддршка и услуги за жртвите. Според Конвенцијата на МОТ за принудна работа, од државите се бара и да ја прогласат за противзаконска принудната работа и да осигурат дека казните се „навистина соодветни“ и „строго спроведувани“. Според Европската конвенција за човековите права и основните слободи, државите имаат позитивна обврска кривично да ги гонат случаите на ропство, принудна работа и слугување. Каде што е соодветно, согласно Директивата на Советот на ЕУ за дозволата за престој издадена на државјани на трети земји кои се жртви на трговија со луѓе и Конвенцијата на СЕ за акција против трговија со луѓе, од државите се бара да усвојат мерки неопходни за „пружање помош на жртвите при нивното физичко, психолошко и општествено закрепнување;“ како што е обезбедувањето период за закрепнување и размислување. И покрај ова мноштво од обврски, државите се сретнаа со повторени тешкотии во саилоо идентификување на жртвите од трудовата трговија со луѓе, обезбедувајќи ги со потребните услуги и помош и кривично гонејќи ги нелегалните трговци со луѓе.

Неуспешно идентификување жртви Поради ограничениот став во врска со тоа што ја сочинува трговија со луѓе, владините актери честопати не успеваат да ги препознаат експлоатираните работници како жртви на трговија со луѓе. Правните дефиниции на трговија со луѓе можат да не успеат да ја опфатат трудовата трговија со луѓе. Сликите во медиумите постојано пласираат стереотип на жртвите на трговија со луѓе како жени и девојки вмешани во сексуална трговија. Загриженоста во врска со „нелегалните доселеници“ поттикнува став за непријавените емигранти како прекршувачи на законот отколку како жртви. На пример, пред да се донесе новиот закон со којшто се прогласува за противзаконска трудовата трговија со луѓе во Германија, истражувачите известуваа за тоа дека жртвите

„Наместо добивање милосрден третман како обвинети коишто се исто така жртви, работниците се жигосани како оној вид предатор кој краде идентитети за да испразни банковни сметки... Со третирањето на нелегалните слабо платени работници како *de facto* криминална класа, владата се обидува да ја хиперболизира заканата којашто тие ја претставуваат на ниво кое ги оправдува жестоки напори за нивно фаќање и казнување.“

Извор: *The 'Jungle' Again*, in *The New York Times*, 1 август 2008.

„не биле перцепирани како жртви на трговија туку само како престапници на Законот за странци и на законот за работни дозволи.“⁷⁹ Слично на ова, Центарот за емигрантски права Ирска изнесува дека жртвите на трудовата трговија со луѓе „веројатно ќе се класифицираат како недокументирани економски емигранти, и се наоѓаат во опасност од нивно прогласување за противзаконски.“⁸⁰ Во текот на летото 2008 година, американските службени лица за доселеништво уапсиле стотици непријавени емигранти коишто работеле во кланица во Ајова. Работниците, од коишто некои биле малолетни и до 13-годишна возраст, пријавиле опасни, валкани услови за работа, 17-часовни смени, неплатено прекумерно работно време и физичка злоупотреба од страна на работодавачите.⁸¹

Нагласувајќи го аспектот на вработувањето на трговијата со луѓе – т.е., загрженоста за начинот на којшто еден работник се нашол во ситуација на принудна работа – има ефект на ненагласување на самата експлоатација којашто ја доживеал работникот. Па така Експертската група на ЕУ за справување со трговија со луѓе пишува:

Толкувачите на Протоколот за трговија со луѓе кои се концентрираат врз процесот на доведување на некое лице во состојба на експлоатација, повеќе отколку врз крајната принудна експлоатација со којашто се соочени, по својата природа се полни со грешки и ограничени ... Од гледната точка на човековите права, не постои причина за правеење разлика меѓу принудната работа и услугите кои опфаќаат „нелегални емигранти“; „криумчарени лица“ или „жртви на трговија со луѓе“.⁸²

Она што уште повеќе ги усложнува работите е тоа што самите работници можеби не се идентификуваат себеси како жртви на трговија со луѓе. Всушност, тие често се гледаат себеси како емигранти чиишто патувања тргнале страшно наопаку. За поголемиот број жртви на трудовата трговија со луѓе, тие доброволно влегле во процесот на емиграција. Единствено на пристигнување се наоѓаат себеси во ситуација на принудна работа. Па сепак државите, поради нивните обврски за заштита на човековите права и кривично гонење на трговијата со луѓе, мора да го вложат секој напор да ги идентификуваат жртвите, дури и оние кои никогаш за себеси не би кажале дека се тоа.

Малтретирање на жртвите. Кога експлоатираните работници емигранти не се препознаваат како жртви на трговија со луѓе, тие можат да ги загубат дозволите за работа и престој или да бидат уапсени за прекршу-

„Најголемиот број луѓе кои се жртви на трговија со луѓе се работници емигранти. Тие сакаат да побегнат од сиромаштија и дискриминација, да си ги подобрат животите и да им испратат пари дома на своите семејства. Тие слушаат за добро платени работи во странство преку семејствата или пријателите или преку „агенциите за вработување“ и други поединци коишто се нудат да им најдат вработување и да го организираат патот. За повеќето луѓе жртви на трговија со луѓе вистинските проблеми им започнуваат само штом ќе пристигнат во земјата на дестинација бидејќи работата кој им била ветена не постои и наместо тоа тие се принудени да работат на работни места или во услови на коишто не се согласиле.“

Мајк Кеј, Врската меѓу емиграцијата и трговијата со луѓе: борба против трговија со луѓе преку заштитата на емигрантските човекови права (Mike Kaye, *The migration-trafficking nexus: combating trafficking through the protection of migrants' human rights*, Anti-Slavery International, 2003, на стр. 3.)

79 Norbert Cyrus & Dita Vogel, *Social Working of Criminal Law on Trafficking and Smuggling in Human Beings in Germany*, in *Immigration and criminal law in the European Union: The legal measures and social consequences of criminal law in member states on trafficking and smuggling in human beings*, Martinus Nijhoff, 2006, на стр. 6.

80 MRCI Press Release, 6 June 2008.

81 Julia Preston, *After Iowa Raid, Immigrants Fuel Labor Inquiries*, во *The New York Times*, 27 July 2008. Во септември 2008 година, државните власти поднесоа пријави во коишто наведоа дека операторите на постројките ги прекршиле детските работнички закони. Види *Child Labor Law Filed Naming Agriprocessors Officials and Plant in Postville*, Press Release of the Office of the Attorney General, 9 September 2008.

82 *Report of the Expert Group on Trafficking in Human Beings*, European Commission, December 2004, на стр. 53.

вање на законите за доселеништво или да бидат депортирани. Ова е особено вистина доколку одговорноста за откривањето и спроведувањето на трговијата со луѓе лежи во органите за доселеништво повеќе отколку во органите на кривичното правосудство. Кав ЛаОвед, НВО за обесправени работници во Израел, извести за неколку ситуации на експлоатирани емигранти коишто, и покрај тоа што имале документиран легален статус, се уапсени и им се заканувале со депортација наместо да им се пружи помош. Дури и таму каде што владата ги препознава емигрантите како жртви, можеби нема да има волја да изврши политика на недепортирање поради страв од поттикнување на емиграцијата.

Недостаток од обезбедувачи на социјални услуги. Бидејќи речиси сите жртви на трговија со луѓе се далеку од дома, тие имаат потреба од голема лепеза од социјални услуги и поддршка – медицинска заштита, сместување, превоз, толкувачи, советување и правни совети. Сепак, во повеќето земји, многу малку услуги се наменети за жртвите на трговија со луѓе. Онаму каде што постојат такви услуги, тие се обично направени за жртвите на трговија со луѓе заради сексуална експлоатација. Во Обединетото Кралство, на пример, постои само едно засолниште финансирано од владата за жртвите на трговија со луѓе и тоа е само за жени коишто биле жртви на трговија со луѓе заради сексуална експлоатација. Слично на ова, во Израел единственото засолниште е ограничено на жртви на трговија со луѓе во секс индустријата. Обвинителите во Италија го нагласија општиот кусок од капацитети за сместување на мажите емигранти.

Неможност за спроведување на статутарните заштитни мерки на работните места. Во многу земји, трудовата инспекција е ограничена или непостоечка во земјоделскиот сектор. МОТ известува за тоа дека „само мал дел од земјоделските претпријатија ширум светот се законски покриени со инспекција на нивните услови за работа ... Во практика, овој дел е дури и помал, ако не и целосно непостоечки.“⁸³ Во Алмерија, Шпанија, на пример, има шест трудови инспектори за целата провинција.⁸⁴ Дури и онаму каде што има редовни посети на работните места, инспекторите можеби не го говорат вистинскиот јазик за да комуницираат со работниците или можеби на работниците не им се дава можност да зборуваат на само со инспекторот.

Многу малку судски гонења на трудовите нелегални трговци со луѓе. Според Министерството за надворешни работи на САД, од 3.427 осуди за трговија со луѓе глобално во 2007 година, само 326 биле за работнички случаи.⁸⁵ Во Германија, на пример, имало 454 истраги на сексуална трговија со луѓе во 2007 година.⁸⁶ Истата година, имало само 92 истраги на трговија со луѓе заради економска експлоатација. Слични разлики постојат во Холандија и во Белгија.⁸⁷ Понатаму, во голем број држави учеснички, и покрај пренесувањето на меѓународните правни инструменти со коишто се предвидува трговија со луѓе заради трудова експлоатација немало ниту едно успешно судско гонење во оваа област. Судските гонења се тешки затоа што честопати бараат сведочење на сведоци и работниците можат да бидат премногу плашливи да соработуваат со органите за спроведување на законот, можеби не се во состојба да ги идентификуваат работодавачите или да обезбедат доволно докази за да утврдат кривични прекршувања, или едноставно можеби не се во можност да сведочат бидејќи биле депортирани.

Недостаток од координираност за спроведување на работничките права. Различни државни органи се задолжени за спроведување на работничките закони, управување со емиграцијата и истражување и судење на кривични случаи. Исто така може да постои и посебен орган задолжен за рурални прашања или земјоделство. Недостатокот од координираност меѓу овие органи може да доведе до несоодветна заштита на работничките права. На пример, еден извештај на парламентарната комисија на Обединетото Кралство откри дека немало координиран владин одговор на широко објавуваните злоупотреби поврзани со криминалниот систем. Се откри дека меѓу-одделската иницијатива позната како Операција гангмастер е несоодветна, недоволно финансирана и „малку повеќе од општ термин за неколку локални операции на спроведување.“⁸⁸ Во Холандија, Националниот известувач откри дека било особено тешко да се откријат знаци на трговија со луѓе затоа што „секоја (посебна) истражна служба има специфична функција и соодветни овластувања. Проверките на работните места од страна на тимови на АМФ (измама на трудовиот пазар), на пример, се насочени кон проверка на почитувањето на Законот за вработување на странци од страна на работодавачите. Инспекторите обично не поставуваат прашања во однос на работните часови, платите или сместувањето.“⁸⁹

83 *General Survey on Labour Inspection*, ILO, 2006, став 29.

84 *Ten Ways to Protect Undocumented Workers*, PICUM, 2005, на стр. 92.

85 ТИП Извештај 2008.

86 *Human Trafficking: National Situation Report* (Bundeskriminalamt 2007).

87 Види ги годишните извештаи на белгиските и холандските известувачи, компилирана статистика.

88 *Gangmasters: Fourteenth Report of Session 2002-2003*, House of Commons, Environment, Food and Rural Affairs Committee, September 2003, на стр. 16-17.

89 *Trafficking in Human Beings: Fifth Report of the National Rapporteur*, на стр. 174.

Дури и во рамките на полето на трудовото право, одговорностите за спроведување можат да се поделат. Во Обединетото Кралство, има посебни органи за спроведување на законот за минималната земјоделска плата, за регулирање на агенциите за вработување, за лиценцирање на криминалните претпријатија (гангмастерите), и за спроведување на здравствените и безбедносните стандарди. Според извештајот на Заводот за граѓанско советување, обештетувањето не е сеопфатно. Доколку жалбата не се однесува на платите или доколку подносителот на жалбата не работи ниту за гангмастер ниту за агенција за вработување, нема статутарен орган за спроведување на којшто би му се поднела жалба. Наместо тоа, работникот мора да покрене формален приговор кај својот работодавач и, доколку тоа не успее, да поднесе барање до Трибуналот за вработувања, процедура којашто критичарите ја опишаа како многу сложена, бирократска, и антагонистичка и за којашто не постои правна помош.⁹⁰ Неодамна се појавија напори во рамките на Обединетото Кралство за консолидирање и координирање на машинеријата за спроведување на работничките права.

3.2 Предизвици со кои се соочуваат невладините организации (НВОи) и синдикатите

НВОите и синдикатите имаат јасна улога во борбата против ТЛ. Тие можат да водат кампањи за поддршка, да помагаат при правното застапување пред трибуналите за вработувања, да ја подигаат свеста на работниците за нивните права, да лобираат и организираат за подобри услови за работа и да ги обезбедуваат неопходните услуги како што се советувањето, засолништето, часовите по јазик, медицинската грижа и обуките за работа и упатувања. Синдикатите, исто така, можат да користат колективни преговори за да постигнат подобри стандарди за цели сектори. Сепак, синдикатите и НВОите исто така наидуваат на специфични пречки.

Недостаток од пристап. Исто како што работниците можат да бидат спречени да досегнат до услугите, НВОите и синдикатите имаат тешкотија да патуваат до далечните работни места. Дисперзираната природа на земјоделската работа значи дека досегнувањето до работниците е скапо и одзема време.

Јазични бариери. НВОите и синдикатите треба да бидат во состојба да комуницираат со работниците на нивните јазици и да користат неписани форми на комуникација. На пример, Заводот за граѓанско советување (Обединето Кралство) опишува значителен пораст на испитувањата на португалските работници, значајно влијаејќи врз „веќе раширената услуга. Особено, прилично е тешко ... да може да се најдат преведувачи кои се во состојба да ги понудат своите услуги бесплатно или по ограничена цена.“⁹¹

Недостаток од ресурси. На жртвите од трговија со луѓе типично им треба засолниште, медицинска грижа и психолошка помош, правен совет, финансиска помош и обука за работа. НВОите и синдикатите можеби не се опремени за обезбедување сеопфатни услуги коишто им се потребни на жртвите. Има многу малку адвокати коишто се подготвени да земат случаи врз про боно основа (бесплатно), така што пристапот до трибуналите за вработувања или судовите е ефективно ускратен.

Ограничено разбирање на трудовата трговија. Многу НВОи за борба против трговија со луѓе ја фокусираат работата исклучиво врз трговија со луѓе заради сексуална експлоатација. Дури и оние коишто сакаат да работат со жртвите на трудовата трговија со луѓе може да се најдат попречени од недостатокот на јасна дефиниција за трудовата трговија со луѓе или недостатокот од владина програма за посветување внимание на жртвите на трудовата трговија со луѓе.

⁹⁰ *Rooting out the rogues: why vulnerable and good employers need a 'fair employment commission'*, Citizens Advice Bureau, December 2007, на стр. 4-5.

⁹¹ Меморандум поднесен од Заводот за граѓанско советување, Селектираниот комитет за храна и рурални прашања, Парламент на Обединетото Кралство, 25 април 2003 (Citizens Advice Memorandum).

Недостаток од координираност со други партнери, внатре во и надвор од владата. Некои НВОи пријавија дека не знаеле како да ги упатат експлоатираните работници на владини услуги или дека таквите услуги не постоеле. На пример, во поднесокот до Парламентот во 2003 година, Заводот за граѓанско советување (Обединето Кралство) известуваат дека државните органи какви што се телефонските центри за јавувања Центрите за работа и Одделите за работа и пензии не успеале да обезбедат „информации или услуги на други јазици освен на англиски“, зголемувајќи го притисокот врз НВОите.⁹²

Тешкотии во организирањето на сезонските работници и развивање на свесноста за правата. По дефиниција, оваа класа работници е многу мобилна и привремена, барајќи големо вложување време за работници коишто можеби наскоро ќе заминат од земјата. Работниците можат да се плашат од отпуштање доколку учествуваат во синдикални дејности. На пример, во Канада сезонските работници мораат да ги сносат трошоците за летот до дома доколку фармерот го прекине договорот поради „непочитување, одбивање на работа, или каква било друга доволна причина.“ Цената на летот до дома би била катастрофална за повеќето работници. Покрај јазичните бариери, исто така може да има различни интереси и приоритети за работниците емигранти и за националните работници.

Трошоци за членство. За работниците на или под линијата на сиромаштија, таксите за синдикат или здружение може да изгледаат забранувачки. На работниците коишто не доаѓаат од земја со традиција на синдикализам или работнички организации, придобивките од членството може да им изгледаат премногу далечни.

3.3 Добри практики

И покрај погоре разгледаните предизвици, голем борј владини и невладини актери нашле иновативни начини да им помагаат на земјоделските работници, и на оние коишто биле жртви на трговија со луѓе и на оние коишто се ранливи на трговија со луѓе. Во Анекс 3 се содржат голем број примери за добри практики. Овде, тие се на кусо резимирани.

Теренска активност на НВОите. Голем број НВОи ширум реионот на ОБСЕ имаат развиено иновативни начини за да досегнат до земјоделските работници и емигранти. Имаат формирано групи за поддршка, промовирано кампањи за подигнување на јавната свест и организирано штрајкови или прекини на работата. Во некои случаи тие ги имаат застапувано работниците пред трибуналите за вработувања или директно преговарале со работодавачите за да добијат подобри услови за работа и повисоки плати.

Организирање во работнички синдикати. Со цел да се обезбедат совети и помош за земјоделските работници и работниците емигранти, синдикатите отворија информативни центри, објавија двојазични или повеќејазични брошури и промовираа веб сајтови. Во некои случаи синдикатите се посебно воспоставени за работниците емигранти или синдикатите влегле во билатерални реципрочни договори.

Спроведување на работничките закони. Спроведувањето на трудовото право е подобро со донесувањето на новите работнички закони, подобрена соработка меѓу различните органи за спроведување или комбинирање на органите за спроведување на законот во еден орган и донесување одлука за спроведување на законите без оглед на тоа дали работникот е пријавен или непријавен. Во некои земји, полицијата и трудовите инспектори редовно преземаат заеднички инспекции на работното место.

⁹² Citizens Advice Memorandum.

Тужење од името на земјоделските работници. НВОите и синдикатите во голем број држави учеснички во ОБСЕ ги користат судовите, трибуналите за вработување и меѓународните форуми за залагање за работничките права. Клучните судски победи вклучувајќи го и освојувањето на правото на синдикално здружување и рушењето на одредбите на законот со којшто непријавените емигранти беа спречувани да им се придружат на синдикатите. Работничките синдикати и организациите за работнички права беа исто така значајни во користењето на трибуналите за вработување за да добијат наредби за обештета и исплата.

Заштита и помош на жртвите. Голем број држави учеснички во ОБСЕ имаат усвоено законодавства со коишто на жртвите на трговија со луѓе им се дозволува да останат во земјата, било во кус временски рок или на подолго. Холандија и Белгија дозволуваат и почетен период за размислување и период на подолг престој зависно од соработката со органите задолжени за спроведување на законот. Овие дозволи за престој се поврзани со разновидни мерки за помош и служби за поддршка. Во Италија, лицата жртви на трговија со луѓе коишто не се италијански државјани имаат право на времен престој согласно член 18 од Законодавниот указ Бр. 286/1998. Издавањето на дозволата од член 18 не е поврзано со подготвеноста за поднесување формална тужба против нелегалниот трговец со луѓе. Всушност, тоа е условено од обврската за учествување во програмата за социјална помош и реинтеграција. Во Соединетите американски држави, на поединците коишто државата ги признава за жртви на сериозен облик на ТЛим се дозволува одложување на отстранувањето (познато како „продолжено присуство“, коешто е дозвола за привремен престој). Доколку соработуваат со разумни барања за помош од страна на органите задолжени за спроведување на законот, им се издава тригодишна виза со можност за продолжување наречена Т виза. На крајот од тој период, тие можат да се пријават за статус на постојан престој.

Судско гонење на нелегалните трговци со луѓе. Голем број земји, вклучувајќи ги Белгија, Холандија, Ирска и Соединетите американски држави, донесоа законодавства со коишто се прогласува за противзаконска принудната работа и/или трудовата трговија со луѓе. Други земји, како на пример Италија, се потпираат врз постари одредби со коишто се забранува ропството. Во последно време имаше извесни успеси со случаи на земјоделска трговија со луѓе. Погледнете ги подолу двата примера за успешни случаи.

Романски берачи на овошје во Белгија

Еден фармер вработил двајца браќа Романци да работат како берачи на овошје во 2000 година.⁹³ Тие биле сместени во приколка на фармата. Неколку години, работеле 10 до 14 часови дневно, освен во недела, и биле платени само врз нередовна основа. Во последните три години, речиси воопшто и не ги плаќале, добивајќи само 50 евра секоја седмица. Постојано го прашувале фармерот за своите плати, а тој одговарал дека подоцна ќе им плати. Еден ден, откако работниците уште еднаш прашале за парите и заспале во приколката, фармерот ја запалил приколката. Бил уапсен и осуден за трговија со луѓе во отежнувачки околности, како и за подметнување пожар. Првостепениот суд во Ѓент дека обвинетиот ја злоупотребил ранливата положба на работниците затоа што тие нелегално престојувале во Белгија, дека тој нелегално ги вработил и дека им дал сместување коешто е во спротивност со човековото достоинство. Судот исто така напласи дека фактот што работниците се понудиле за работа не ја оправдува нивната злоупотреба. Отежнатите околности беа утврдени со фактот што жртвите немале никаков вистински избор освен да се потчинат на злоупотребата. Продолжиле да работат затоа што обвинетиот им ветил дека ќе им ги исплати платите коишто им ги должел, и коишто не би ги добиле доколку си заминале од негова служба. Фармерот беше осуден на една година затворска казна и парична казна од 30.000 евра за оштета.

Во текот на истрагата и водењето на случајот, работниците биле сместени во засолништето Пајоке. Добиле краток престој како жртви на трговија со луѓе а подоцна им бил даден постојан престој во Белгија. Центарот за еднаквост на можностите и борба против расизило (Centre Pour L'egalite des Chances et La Lutte contre Le Racisme) беше граѓанска страна во случајот.

93 *La Trite et le Traffic des Etres Humains: Rapport 2007, Centre Pour L'egalite des Chances et la Lutte Contre le Racisme, на стр. 110-111.*

Мексикански работници мигранти во Соединетите американски држави

Во летото 2001 година, еден лиценциран фармерски трудов претприемач го испрати синот на патување до американско-мексиканската граница за да вработи непријавени емигранти како работници.⁹⁴ Во еден илоел во Аризона, синот купил група од 11 мажи и момчиња Мексиканци, некои дури и на возраст од 15 години, од човек од Јужна Дакота. Ги пренел во мало комби, возејќи дење и ноќе преку 12 држави, до работничкиот камп на мајка му во еден рурален дел на државата Њујорк. Работниците биле сместени во една еднокреветна соба, во стара куќа со расипан тоалет и туш. Им било кажано дека на шефот му должат пари за патот од Аризона, како и за кирија, храна и секојдневниот превоз до полињата. Постојано им се заканувале и ги предупредувале да не ја напуштаат фармата или да зборуваат со некого. Не биле платени и одвај нешто јаделе. Конечно една група успеала да избега ноќе, трчајќи низ полињата и шумите до оближниот град. Таму нашле помош од една рурална работничка НВО, којашто ги упатила на службените лица за спроведување на законот. Трудовиот претприемач на фармата и други членови на нејзиното семејство беа обвинети за трудова трговија со луѓе како и за измама со документи и прекршувања на статутите со кои се штитат земјоделските работници емигранти. На мексиканските работници им бил даден статус на привремен престој и биле застапувани од адвокат од НВО-то Правен центар за работнички права од Њујорк. Трудовиот претприемач на фармата се изјасни како виновна за неисплатените плати. Исто така, Правниот центар за работнички права и Правните услуги за земјоделските работници поднесоа граѓанска тужба од името на работниците. По завршувањето на случајот, сите работници добија Т визи и некои од нив ги донесоа своите семејни членови да живеат во Соединетите американски држави.

94 Six Indicted in Conspiracy for Trafficking and Holding Migrant Workers in Conditions of Forced Labor in Western New York, U.S. Department of Justice Press Release, 19 June 2002; Case Updates, Anti-Trafficking News Bulletin, U.S. Department of Justice, August 2005.